

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่ออธิบายให้ทราบถึงภาพรวมของการพิทักษ์สิทธิประโยชน์ตนของผู้ประกอบอาชีพนาบรे�engkapoly ในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงให้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งเป็นการวิจัยเพื่อเข้าใจสภาพและลักษณะของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น รวมทั้งความเกี่ยวโยงสัมพันธ์กันระหว่างแนวคิดทฤษฎีกับเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยวิธีสัมภาษณ์แบบลึก (In-Depth Interview) และภาระส่องกล้องมาตรา (Probe) เมื่อพบว่าคำพูดหรือคำนออกเล่าได้ที่มีลักษณะที่จะทำให้มีโอกาสได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด โดยได้แบ่งการวิจัยออกเป็น 2 วิธี คือ

1. การศึกษาด้วยวิธีเอกสาร (Documentary Research) โดยรวบรวมข้อมูลจากตำราวิชาการ เอกสารต่าง ๆ ลิงพิมพ์ วารสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. การวิจัยภาคสนาม (Field Research) เป็นการสอบถามและสัมภาษณ์ผู้ค้าหนาบรे�engkapoly ในพื้นที่ที่กำกับดูแล โดยใช้แบบสอบถามที่มีข้อคำถามละเอียดต่อเนื่อง ประกอบการสัมภาษณ์

3.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบอาชีพนาบรे�engkapoly ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยพิจารณาจากเป้าหมายที่ต้องการศึกษา คือ ผู้ประกอบอาชีพนาบรे�engkapoly ที่มีการพิทักษ์สิทธิประโยชน์ตนของตนข่าวจากสื่อสารมวลชน "ได้แก่ หนังสือพิมพ์ หรือโทรศัพท์ที่เสนอข่าวสภาพความเดือดร้อนในการประกอบอาชีพและการกระทบกระเทือนระหว่างผู้ประกอบอาชีพนาบรे�engkapoly กับเจ้าหนนักงานของรัฐหรือบุคคลอื่น ๆ เพื่อให้ได้ผู้ค้าที่มีการแสดงออกถึงการพิทักษ์สิทธิของตนเองอย่างชัดเจน นอกจากนี้ยังได้ประสานงานกับชุมชนผู้ค้าหนาบรे�engkapoly แห่งประเทศไทยซึ่งเป็นผู้ที่เคยดูแลและให้คำปรึกษาผู้ค้าหนาบรे�engkapoly ที่ประสบปัญหาต่าง ๆ ซึ่งจะสามารถให้ข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ค้าได้อย่างชัดเจน

3.1.1 วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างให้ไว้สูงตัวอย่างแบบ แบบเจาะจง (Purpose Sampling) คือ เลือกศึกษาจากผู้ประกอบอาชีพในเขตที่มีการแสดงถึงสภาพความเดือดร้อนในการประกอบอาชีพ ที่ปรากฏตามสื่อสารมวลชนแขนงต่างๆ ในปี พ.ศ. 2543-2544 และประสานงานกับชุมชนผู้ค้าห้าม เร่งผลอยแห่งประเทศไทยให้เป็นผู้ประสานงานเพื่อการติดต่อสัมภาษณ์ จึงได้กลุ่มตัวอย่างดังราย ละเอียดดังนี้

1.1 เหตุปัจมันปราบคดีรุ่งพ่าย บริเวณตลาดคลองถนน มีข่าวการพิทักษ์สิทธิภาพแรงดังนี้

“สำหรับข่าวเรียกเก็บเงินจำนวน 700,000 บาทต่อเดือนนั้น “ได้รับคำชี้แจงจากเทศกิจว่าไม่ กล้าเข้าไปจัดจะเป็นผู้ค้า เนื่องจากกลัวนักลงทุนมายุ่งบริเวณดังกล่าว” (หนังสือพิมพ์กรุงเทพ อุรุกวิจิ ฉบับวันที่ 26 สิงหาคม 2543)

“นายสมัคร ถุนทรเวช ผู้ว่า กทม. กล่าวภายหลังประชุมหัวหน้าฝ่ายเทศกิจและผู้บุนเดินทาง คำนักเทศกิจว่าต้องด้างพากมาเที่ยวน้ำที่หาประโภชน์จากผู้ค้าคลองถนนซึ่งมีทั้งหมด 1,800 รายให้ไป ขายที่อื่น โดย กทม.จะจัดสร้างที่ขายใหม่ให้แล้วมาเช่าที่กับ กทม.แทน ซึ่งอยู่ระหว่างเจรจาทั้งกันเจ้า ของที่ 3 จุด คือที่ของกระทรวงพิเศษ บริเวณถนนโลคล็อด (พระราม 9 – เพชรบุรี) ที่เอกชนบริเวณ ใกล้อาร์เซอ พระราม 9 และที่ส่วนพระองค์ของกรมเดิจพระที่ราชสุลดาบริเวณใกล้หมู่บ้าน สามมารักษ์ ถนนสุขุมวิท 3 หรือหากไม่ได้ก็จะให้ที่ดีทางด่วน ซึ่งหากได้ขอสรุปปรับปูนที่นี่ที่ เร่ง ก่อสร้างแล้วก็จะย้ายเร็วที่สุด โดยการย้ายที่ใหม่จะขึ้นอยู่กับ กทม.โดยตรง “ไม่ยอมให้กลุ่มมาเพียง ตามไปหาผลประโยชน์ด้วยส่วนที่ห่วนว่าจะมีผู้คัดค้านนั้นคงไม่มีปัญหา เพราะประชาชนก็คงตาม ไปเชื่อ เพราะได้รับการร้องเรียนมาก ตนเห็นใจเจ้าของบ้านที่บางครั้งเปิดประตูบ้านไม่สะดวก” (ไทยโพสต์ ฉบับวันที่ 1 มีนาคม 2544)

เนื่องจากบริเวณนี้เป็นบริเวณที่มีความเสี่ยงในการเข้าไปพบกับผู้ค้าค่อนข้างมากด้วย เพราะเป็นบริเวณที่มีเรื่องผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้องสูง จึงได้เข้าพบและดัมภาษณ์ผู้ค้า จำนวน 6 ราย

1.2 เขตพระนคร บริเวณ ถ. ท่าพระจันทร์ มีการร้องเรียนเพื่อพิทักษ์สิทธิดังนี้

“นางสาว ก. และนางสาว ช. (นามสมมติ) ร่วมกันชี้แจงว่า พวกเข้าค้าขายอยู่บริเวณ ท่าพระจันทร์มาเป็นเวลานาน ตั้งแต่สมัยของนายพิจิ รัตถกุล เป็นผู้ว่า โดยถูกเจ้าหน้าที่เทศกิจ เขต พระนครรีดไกเป็นประจำทุกเดือน และยังซื้อมุ่งมาให้ตั้งแผงขายของ ตนได้พยายามเข้าร้องเรียนกับ ผู้อำนวยการเขต แต่ถูกกีดกันและถูกเจ้าหน้าที่เทศกิจปิดช่องประตูห้องวิทยุสื่อสารทับบันไดซึ่งขวาง แคก” (หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันที่ 24 สิงหาคม 2543)

ผู้ค้าในบริเวณท่าช้างเป็นกลุ่มผู้ค้าที่มีจำนวนน้อยลง เพราะถูกห้ามทำการค้าโดยเด็ดขาด คงเหลือผู้ค้าประมาณ 20 ราย จึงได้เลือกต้มภาษณ์ผู้ค้าจำนวน 9 ราย

1.3 เขตบางรัก บริเวณ ถนนสีลม และถนนสุรุวงศ์

“ผู้ค้าจำนวน 11 รายบริเวณหน้าร้าน KFC ถนนสุรุวงศ์ ได้รับความเดือดร้อนจากการที่เจ้าพนักงานตำรวจน้ำมาจับและยึดสินค้า และออกคำสั่งให้เลิกขายในบริเวณนั้นโดยเด็ดขาด หากมาขายอีก ก็จะดำเนินการจับกุมทันที” ซึ่งผู้ค้าเหล่านี้เป็นผู้ที่เคยค้าในบริเวณนี้มาก่อนและได้นหยุดไปช่วงระยะเวลาหนึ่งเนื่องจากถูกขอร้องจากเทศกิจ แต่เมื่อมีนโยบายให้ผู้ค้าเก่าเข้ามาทำการค้าได้ จึงได้เข้ามาทำการค้าอีกครั้ง จึงถูกสั่งให้เลิกการขายดังกล่าว” (รายการสีแยกวิชัยธิน สถานีโทรทัศน์ ITV บันทึกเหตุป่วนที่ 9 มีนาคม 2544)

ผู้ค้าบริเวณสุรุวงศ์ เป็นกลุ่มที่ถูกห้ามทำการค้าโดยเด็ดขาด จึงได้นัดต้มภาษณ์ผู้ค้าในร้านอาหารใกล้กับที่ทำการค้า ผู้ค้ามากพบเพื่อต้มภาษณ์จำนวน 6 ราย และผู้ค้าในบริเวณสีลมเป็นผู้ค้าที่ได้รับความเดือดร้อนจากการทະตะวะวิวาทกับเจ้าพนักงาน ซึ่งกรณีนี้ผู้ศึกษาได้ทราบข่าวจากชุมชนผู้ค้าหานบเง่งลงอย่างประเทศไทย และได้เข้าพบกับผู้ค้าทำให้ได้ทราบปัญหาในเรื่องดังกล่าวและได้รับฟังปัญหาอื่นๆจากผู้ค้าในบริเวณดังกล่าวรวมจำนวน 10 ราย

1.4 เขตบางแค เมืองจากผู้ศึกษาได้ประสานงานกับชุมชนผู้ค้าหานบเง่งลงอย่างประเทศไทย ซึ่งได้ทราบว่าผู้ค้าในตลาดบางแค เป็นผู้ค้าซึ่งมีภาระนองค์ในด้านการพัฒนารัฐที่ประโยชน์ ตนเองมาเป็นระยะเวลาระยะนาน และในปัจจุบันได้รับอนุญาตให้ทำการค้าและมีการจัดระเบียบการค้าอย่างเป็นรูปแบบที่ชัดเจน ผู้ศึกษาจึงได้เข้าไปพูดคุยกับผู้ค้าในย่านนี้ และได้ข้อมูลดังที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ในการศึกษาในครั้งนี้ จึงได้เลือกกลุ่มตัวอย่างในบริเวณดังกล่าวจำนวน 10 ราย

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่มีข้อคำถามคลายข้อสงสัยต่อเนื่อง เป็นเครื่องมือในการต้มภาษณ์ ซึ่งประกอบด้วยคำถามปลายปิด และคำถามปลายเปิด โดยมีแนวคิดตามครอบคลุมในประเด็นต่างๆ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ค้า ประกอบด้วย เพศ อายุ ภูมิลำเนา ที่พำนักอาศัยในปัจจุบัน อาชีพเดิม การศึกษา จำนวนลูกมาซื้อกับครอบครัว ระยะเวลาในการประกอบอาชีพ อาชีพเสริม หากได้แล้วความพึงพอใจของรายได้

ส่วนที่ 2 สถานภาพของผู้ค้า ประกอบด้วย การเป็นเจ้าของ ประเภท สถานที่ประกอบการ ชนิดสินค้า ระยะเวลาในการทำการค้า ช่วงเวลาที่ขายสินค้าได้ต่อในรอบปี แหล่งผลิตสินค้า การจ่ายเงินค่าสินค้า ข้อตกลงระหว่างผู้ค้า

ส่วนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการประกอบอาชีพ ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายนอกระบบ แหล่งเงินทุนและแหล่งเงินทุก การให้บริการสาธารณูปโภค ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างทำการค้า

ส่วนที่ 4 ความรู้ความเข้าใจของผู้ค้าเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์และงาน ประกอบด้วย การรับรู้ พื้นฐานสิทธิประโยชน์และงาน การรับรู้เรื่องการรวมกลุ่มองค์กร การส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างผู้ค้า เจ้าหน้าที่และบุคคลทั่วไป การรับรู้หลักเกณฑ์การจัดระเบียบhaberโดย

ส่วนที่ 5 การพิทักษ์สิทธิประโยชน์ตนของผู้ค้า

3.3 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ก่อนนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจริง ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ที่มีแนวคิดตามที่ต้องการให้กับผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ โดยตรวจสอบความครอบคลุมรายละเอียดตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา ความถูกต้องเหมาะสมของคำและภาษา ที่ใช้ในการสร้างแนวคิดตาม หลังจาก經過การตรวจสอบความคุณวิทยานิพนธ์ ได้ตรวจสอบแนวคิดตามที่จะนำมาใช้ในการสัมภาษณ์แล้วผู้วิจัยได้นำแบบบันทึกการสัมภาษณ์แบบลึก ที่มีแนวคิดตามตั้งกล่าวไปทำการสัมภาษณ์ก่อนการเก็บข้อมูลจริง (Pre-Test) โดยนำไปสัมภาษณ์ผู้ประกอบอาชีพค้าห้ามเรยว่าในเขตพื้นที่ต่าง ๆ ของกรุงเทพฯ จำนวน 3 รายเมื่อได้ข้อมูลมาแล้ว นำข้อมูลนั้นมาจัดเป็นหมวดหมู่และทำการวิเคราะห์หาข้อสรุปว่าข้อมูลที่ได้มาจากการสัมภาษณ์นั้น เป็นค่าตอบที่สามารถอธิบายได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้หรือไม่กันน้อยเพียงใด โดยนำเสนอกรรมการวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้ง ทั้งนี้เพื่อความเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ใช้ศึกษา

3.4 การเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรที่ศึกษา มีขั้นตอนดังนี้

1. สำรวจพื้นที่เป้าหมาย โดยมีผู้ประสานงานในพื้นที่ ชี้แจงคุณเคยกับกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้มาเดินสำรวจและแนะนำให้รู้จักกับกลุ่มตัวอย่าง

3. การสร้างสัมพันธภาพกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยและความไว้วางใจ โดยเข้าไปสนทนากับผู้ค้าในเรื่องสินค้าที่ขาย หรือซื้อสินค้าที่ขาย รวมถึงปัญหาในการประกอบการ และใช้วิธี Probe ให้เข้ามาสู่คำถามหลักถึงประสบการณ์ในการพิทักษ์สิทธิประโยชน์ หากผู้ค้ายินดี ให้ข้อมูลดังกล่าวก็ให้ดำเนินการต่อโดยการแนะนำตัวผู้วิจัยและஆுடประสงค์ของกวิจัย หากผู้ค้าไม่ยินดีให้ข้อมูลก็ถือว่าขาดการสนทนาก

4. ดำเนินการล้มภาษณ์ตามแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงข้อมูลของการศึกษาครั้งนี้ ใช้วิธีการล้มภาษณ์แบบลึกจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดให้ด้วยแบบล้มภาษณ์ที่ปรับปรุง โดยล้มภาษณ์เรียงลำดับไปทีละข้อของแนวคำถามและจดรายละเอียดให้ได้มากที่สุด เนื่องจากผู้ให้ตั้งภาษณ์ต้องประกอบการค้าไปด้วยผู้วิจัยต้องทำการล้มภาษณ์ให้ค่อนข้างกระชับ จึงกำหนดแบบล้มภาษณ์จะเน้นความรวดเร็วและมีลักษณะใกล้เคียงกับแบบสอบถาม ซึ่งไม่สร้างความเบื่อหน่ายรำคาญให้กับผู้ให้สัมภาษณ์และระหว่างการล้มภาษณ์หากมีคำบอกเล่าหรือคำพูดใดที่น่าสนใจ ผู้วิจัยจะซักถามเพิ่มเติมเพื่อทราบรายละเอียดของค้านั้น ๆ เพื่อประโยชน์การวิเคราะห์และขยายผลการศึกษาให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาใช้การวิเคราะห์ข้อมูลขั้นต้นโดยคำนวนเป็นค่าร้อยละ และการพรรณนาอธินายรายละเอียดของข้อมูล